

FRM

1284-P53

karta: P₁

Upprättade år 1988	Dnr 90/1360 (fd 88/341)
Ärende Ändring och utvidgning av stadsplanen för Vikens hamn, kv SKEPPET mfl	
Registerområde Höganäs	
Kommun Höganäs	Län Malmöhus

Ursprunglig plan, se akt.....

Ändring av plan, se akt.....
1284-P150 (Skonaren 1)
1284-P98/199 (Viken 52:9)

**Aktas
noga!**

*Kartor och handlingar är
ömtåliga. Vid användningen
måste de aktas mycket noga.*

I denna lantmäteriakt får inte ens med blyerts ske anteckning,
förstrykning eller dylikt.

Kartor och handlingar skall återsändas i det skyddsomslag, som
de förpackats i från fastighetsregistermyndigheten.

Om utlånad handling skadas kan fastighetsregistermyndigheten
bestämma att handlingen skall lagas på låntagarens bekostnad.

Till akten hör

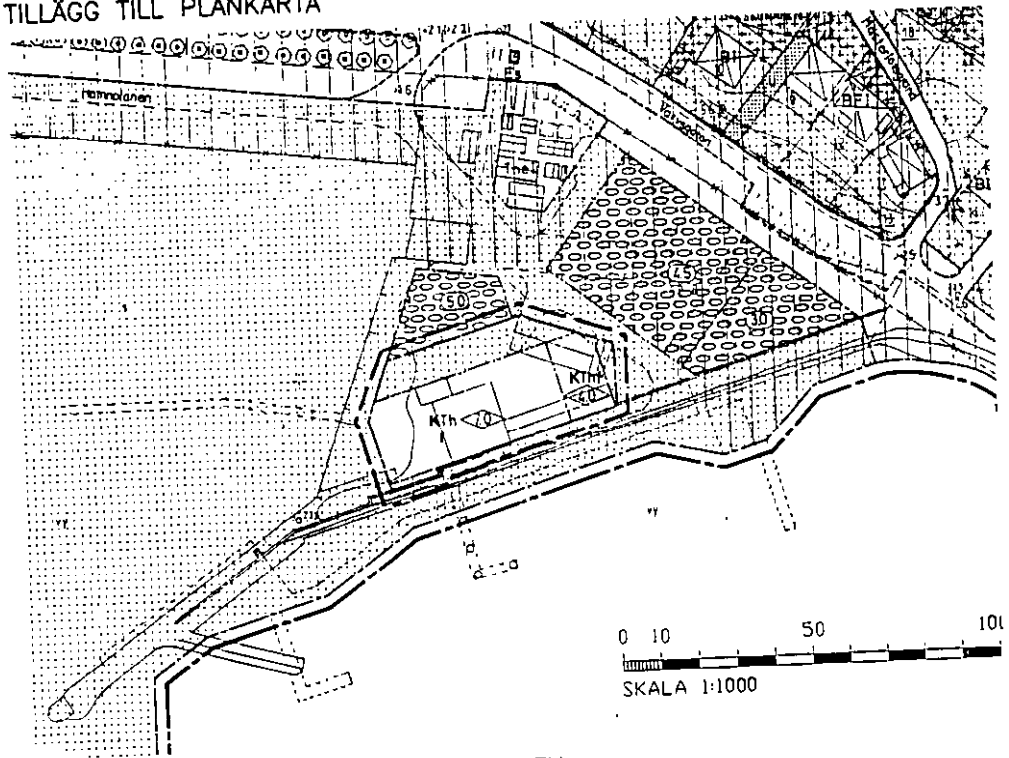
..... 1 band

..... 67 numrerade sidor

..... inneliggande karta

..... 1 annan karta P

TILLÄGG TILL PLANKARTA

GRUNDKARTA, BEFINTLIGA FÖRHÅLLANDEN

Tillhör länsstyrel-
sens beslut

11.082-3024-87

Bestämmelser tillhörande
förslag till ändring och utvidgning
av stadsplan för
VIKENS HAMN, kv SKEPPET m fl i Viken,
Höganäs kommun, Malmöhus län.

130:1

11.082	3024	87
bk. 1987-08-31		
Länsstyrelsen Malmö		
Antal bil.		

§ 1 PLANOMRÅDETS ANVÄNDNING

Mom 1 Byggnadskvarter

- a Med B betecknat område får användas endast för bostadsändamål. Där så provas lämpligt må dock även kunna medges mindre lokaler för handels- och hantverksändamål.
- b Med C betecknat område får användas endast för samlings- och föreningslokaler och därmed samhörigt ändamål.
- c Med Hb betecknat område får användas endast för handelsändamål och, där så provas lämpligt, även för bostadsändamål.

Mom 2 Specialområden

- a Med Ih betecknat område får användas endast för fiske- och småbåtshamn och därmed samhörigt ändamål.
- b Med Ihs betecknat område skall bevaras såsom stejleplats (nättorkningsplats) och får endast användas för detta ändamål.
- c Med Es betecknat område får användas endast för transformatorstation och därmed samhörigt ändamål.

§ 2 MARK SOM INTE ELLER I ENDAST MINDRE OMFATTNING FÅR BEBYGGAS.

Mom 1 Med punktprickning betecknad mark får inte bebyggas eller utnyttjas för upplag.

Mom 2 Med korsprickning betecknad mark får bebyggas endast med uthus, garage och dylika mindre gårdsbyggnader.

Mom 3 Med punkt- och korsprickning betecknad mark får inte bebyggas. Utan hinder härav får uthus, garage och dylika mindre gårdsbyggnader samt även mindre del av huvudbyggnad uppföras, om detta för varje särskilt fall provas lämpligt.

Mom 4 Med ellipsprickning betecknad mark får inte bebyggas. Utan hinder härav får upplagsplats för båtar och båtillbehör anordnas samt för detta ändamål erforderliga överbyggnader uppföras.

Mom 5 Med e betecknad mark får inte utnyttjas som upplagsplats för båtar och båtillbehör.

§ 3 BYGGNADSSÄTT

På med F betecknad mark skall huvudbyggnader uppföras fristående.

§ 4 BYGGNADS LÄGE

Såväl fristående som med huvudbyggnad sammanbyggda uthus, garage och dylika mindre gårdsbyggnader får uppföras i tomtgräns, där så provas lämpligt.

§ 5 EXPLOATERING AV TOMT

- Mom 1 På tomt som omfattar med B betecknad mark får endast en huvudbyggnad, ett garage och ett uthus eller annan gårdsbyggnad uppföras.
- Mom 2 På tomt som omfattar med F betecknad mark får huvudbyggnad inte uppta större byggnadsyta än 140 kvadratmeter. Garage, uthus eller andra gårdsbyggnader får sammanlagt inte uppta större byggnadsyta än 45 kvadratmeter. Totalt får dock högst en fjärdedel av tomt bebyggas.
- Mom 3 På tomt som omfattar med B betecknad mark får garage, uthus eller andra gårdsbyggnader sammanlagt inte uppta större byggnadsyta än 45 kvadratmeter.
- Mom 4 På tomt som omfattar med B betecknad mark får huvudbyggnad inte inrymma mer än en bostadslägenhet. I garage, uthus eller annan gårdsbyggnad får boningsrum inte inredas.

§ 6 BYGGNADS UTFORMNING

- Mom 1 På med romersk siffra betecknad mark får byggnad uppföras med högst det antal våningar som siffran anger.
- Mom 2 Där våningsantal inte finns angivet, får byggnad uppföras med högst det antal våningar som bestämmelserna angående byggnads höjd möjliggör. Härutöver får vind inte inredas.
- Mom 3 På med n betecknad mark får vind inte inredas utöver angivet våningsantal.
- Mom 4 På med k betecknad mark får sluttningsvåning anordnas utöver angivet våningsantal.
- Mom 5 På med l eller ll betecknad mark får huvudbyggnad inte uppföras till större höjd än 3,0 respektive 6,0 meter.
- Mom 6 Transformatorstation eller garage, uthus och annan gårdsbyggnad får inte uppföras till större höjd än 2,0 respektive 2,7 meter.
- Mom 7 På med siffra i romb betecknad mark får byggnad uppföras till högst den höjd i meter som siffran anger.
- Mom 8 På med I betecknad mark skall huvudbyggnads tak ges en lutning mot horisontalplanet av minst 40 och högst 50 grader. Särskild del av huvudbyggnad innehållande garage, förråd o dyl omfattas ej av bestämmelsen.
- Mom 9 På med In betecknad mark får tak ges en lutning mot horisontalplanet av högst 15 grader.
- Mom 10 På med lln betecknad mark får tak, i det fall byggnaden uppföres i två plan, ges en lutning mot horisontalplanet av högst 15 grader.
- Mom 11 På med q betecknad mark får sådan förändring av befintlig byggnad inte vidtas som förvanskar dess yttre form och allmänna karaktär. Ny bebyggelse får inte uppföras. Utan hinder härav kan medges att ny byggnad må uppföras med i huvudsak samma omfattning som den befintliga och med en utformning som ansluter till den kulturhistoriska miljön, om sådan olycks- eller katastrofhändelse inträffar som medför rasering av den befintliga byggnaden.

§ 7 UPPLAGSHÖJD

På med siffra i ellips betecknad mark får upplag ges högst den höjd i meter som siffran anger.

§ 8 SÄRSKILD FÖRESKRIFT ANGÅENDE OMRÅDE FÖR ALLMÄNNA LEDNINGAR

På med u betecknad mark får inte viddas anordningar som hindrar framdragande och underhåll av underjordiska allmänna ledningar.

§ 9 UTFARTSFÖRBUD

Utfart får inte anordnas över områdesgräns som även betecknats med ofyllda cirklar.

§ 10 ÖVERGANGSBESTÄMMELSE

Ittan hinder av vad i § 5 mom 2 och 3 samt i § 6 mom 1, 5, 6, 8, 9 och 10 föreskrivits får till nybyggnadshänförlig ändring av befintlig byggnad företas, om inte därigenom byggnadens yta, våningsantal eller höjd ökas eller dess taklutning förändras samt om åtgärden inte står i strid med den kulturhistoriska miljön.

Lund 1987.04.10

Stefan Romare
Stefan Romare
Arkitekter SAR

Hans Folkeson
Hans Folkeson

Bestämmelserna gäller även efter revideringen.

Lund 1987.05.26

Stefan Romare
Stefan Romare
Arkitekter SAR

Hans Folkeson
Hans Folkeson

Tillhör kommunfullmäktiges i Höganäs beslut av den

25/6

1987 § 85

betygar

I tjänsten:

Handwritten signature

Kom. fullm. sekr.

Tillhör länsstyrelsens i Malmöhus län
beslut 1988-03-08

Lars Renfors
Lars Renfors

Erik Eklund
Erik Eklund

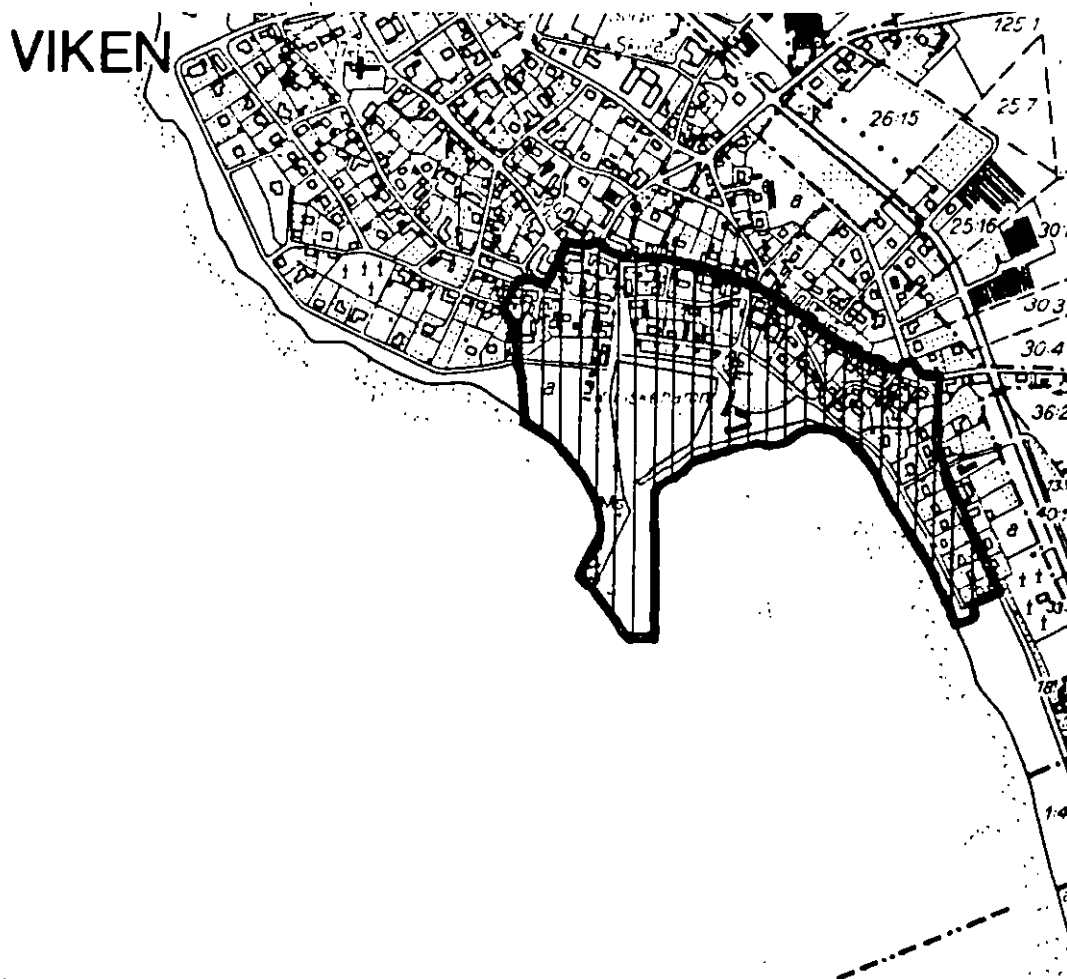
Beskrivning tillhörande
förslag till ändring och utvidgning
av stadsplan för
VIKENS HAMN, kv SKEPPEI m fl i Viken,
Höganäs kommun, Malmöhus län.

11.032	3024	87
k.k. 1997 -03- 2 1		
Länstyrelsen Malmö		
Antal bl.		

130:1

Planförslaget är upprättat på karta i ett blad i skala 1:1000 med separat illustrationskarta i samma skala samt med stadsplanebestämmelser i särskild handling.

PLANOMRÅDETS LÄGE OCH BEFINTLIGA FÖRHÅLLANDEN

Planförslaget omfattar Vikens fiske- och småbåtshamn och befintlig bebyggelse i gamla Vikens södra del mellan Bygatan och hamnen samt sydost därom även två kvarter mellan Niagaravägen och Öresund. Planområdet avgränsas inåt land av Martin Påls gata, Skepparegatan, Skånegränd, Bygatan, Niagaravägen och strandheden väster om nya kyrkogården. Mot Öresund följer planområdets gräns befintlig strandlinje väster om hamnen och söder om Niagarabäckens utlopp. Däremellan omfattas även ett vattenområde i hamninloppet och utmed det befintliga hamnområdets avgränsning mot söder.

Vikens hamn har anlagts inne i en ursprungligen liten bukt som erbjöd visst skydd mot havet vid tilläggning på en för övrigt helt öppen kust. Hamnförhållandena har därefter förbättrats framförallt genom att en pirarm anlagts väster om hamnen och successivt byggts

ut. Merparten av hamnplanerna och stejleplatserna (platser för nättorkning) på ömse sidor om hamnbassängen har erhållits genom utfyllnader och/eller uppgrundning i havet. Hamnen är kommunal och utnyttjas i dag huvudsakligen för fritidsbåtar samt för några mindre fiskebåtar. Totalt förtöjes för närvarande cirka 180 båtar i hamnen.

Utmed hamnbassängens västra och norra sidor finns en 15-20 meter bred asfalterad hamnplan. Utanför denna ligger i väster en samlad bebyggelsegrupp med anknytning till hamnverksamheten. Utmed hamnplanen finns en rad större byggnader, vilka söderifrån inrymmer hamnkontor, galleri (fd fiskhall), sjöfartsmuseum (fd brandstation), klubblokaler för WBS (Wikens Båtselskap) samt en fritidsbostad. Bakom dessa ligger ca 20 mindre fiskebodas o dyl. Bebyggelsegruppen avslutas i söder med en fd styrhytt, flaggspel mm. Väster därom finns en stor gräsbevuxen stejleplats som delvis ännu används för nättorkning. Stranden söder om stejleplatsen samt utmed den västra piren yttersida utnyttjas för bad, lek och rekreation. Norr om hamnbassängen utnyttjas hamnplanen huvudsakligen för angöring och parkering. Här finns även en mastkran som betjänar fritidsbåtarna i hamnen. Mellan hamnplanen och innanförliggande bebyggelse finns en gräsplan som i norr avslutas med en dubbel rad av tuktrade almar.

Öster om hamnbassängen finns en större triangulär hamnplan, vars mark delvis asfalterats men i huvudsak täcks av grus eller gräs. I dess sydvästra hörn ligger Vikens varv som utför reparationer, ombyggnader, service och underhåll av småbåtar samt bedriver båt- och tillbehörsförsäljning. Varvet inryms i en knappt 20-årig hög varvshall samt några äldre träbyggnader och skjul. Utmed bassängens östra sida finns längst i söder en relativt stor, fast hamnkran samt i norr en jolle- och småbåtsslip. Nordost om Vikens varv utnyttjas hamnplanen för vinteruppläggning av fritidsbåtar samt för parkering och upplag. I hamnplanens norra hörn finns en bebyggelsegrupp som bl a innehåller hamntoalett, fiskebodas, kiosk, fiskförsäljningsbod och klubblokal för båtclubbens ungdomsverksamhet. Söder om varvet finns en badplats, "Gräsa brygga", med en fast badbrygga.

Innanför hamnen ligger Vikens förmodligen äldsta bebyggelseområde, och miljön präglas fortfarande starkt av äldre tiders byggnadsskick. Låga äldre envåningslängor med hög takresning dominerar bebyggelsen och gatubilden särskilt utmed Bygatan och Skepparegatan. Ända till 1800-talets senare del uppfördes husen huvudsakligen i eller mycket nära gatulinjen, så att ett sammanhängande skyddat område med pryd- nads- och köksträdgårdar bildades i kvarterens inre delar. Under 1800-talets senare del började husen uppföras indragna från gatan, så att en liten, oftast inhägnad förgård bildades. Från denna tid finns även några exempel på att större bostadshus uppförts centralt på tomten. Dessa byggnadssätt har tillämpats under de senaste årtiondena, då ytterligare några bostadshus uppförts i områdets äldre delar, och präglar även helt planområdets sydöstra del som uppförts under 1900-talet. Huvuddelen av såväl den äldre som den yngre bebyggelsen har uppförts i ett plan med inredd vind. Enstaka yngre tvåvåningshus och envåningshus med mycket stor vindsinredning förekommer även.

Gatunätet i Vikens äldre delar har bildats genom en successiv utbyggnad av bebyggelsen i det tidiga fiskeläget, vilket givit en mycket omväxlande och upplevelserik gatumiljö. I stort sett parallellt med stranden löper gamla Vikens tidigare huvudgata, Skeppare-

gatan-Kaptensgatan, samt den senare och nuvarande huvudgatan, Bygatan. Dessa båda gator har bibehållit en ålderdomlig karaktär och utgör med sina svagt slingrande sträckningar och varierande bredder väsentliga element i miljön. Vinkelrätt mot dessa gator löper ett antal underordnade gator och gränder. Med undantag för huvudtillfarten till hamnen, Böösa backe, som närmast har karaktär av ett hamntorg, samt för Hamngatan slingrar sig dessa gator och gränder från Bygatan ner mot Öresund på ett sådant sätt att man erhåller ett visst skydd mot vindarna från havet. Genom att den äldre bebyggelsen främst utmed Bygatan och Skepparegatan uppförts i gatulinjen och sträcker sig utmed större delen av tomternas bredd har här slutna gaturum bildats. I övrigt är gaturummen öppnare och relativt lummiga, då luckor mellan byggnaderna och förgårdar hålls rikligt planterade. Häckar, spjälstaket, stengården o dyl bidrar dock till att skapa en intim karaktär i flertalet gator och gränder. Med undantag för vissa smärre kullerstenspartier utmed tomtgränser, s k stenor, har gatorna i allmänhet erhållit en slät asfaltsbeläggning i hela sin bredd. Fiskaregränd har dock kvar sin kullerstensbeläggning.

DETALJ- OCH ÖVERSIKTSPLANER SOM BERÖRS AV FÖRSLAGET

Inom planområdet gäller stadsplaner fastställda av länsstyrelsen 1938.09.02, 1949.10.28, 1957.03.23, 1966.07.28 och 1985.03.26. Inom angränsande områden gäller stadsplaner fastställda 1938.09.02, 1949.10.28, 1967.10.26, 1982.03.16 samt 1985.03.26. För angränsande områden i nordväst och väster har förslag till ändring av stadsplan antagits av kommunfullmäktige. Hamnområdet och härtill gränsande vattenområde är ej tidigare detaljplanlagt.

Planområdet omfattas av områdesplan för Viken, vilken antagits av kommunfullmäktige 1984.05.17.

KULTURMINNESVÅRD

I samband med den fysiska riksplaneringen har gamla Vikens bebyggelse och gatunät bedömts ha kulturhistoriska värden av riksintresse. I länsstyrelsens program för kulturminnesvård i Skåne, 1982, anförts att "Viken tillhör länets bäst bevarade kustsamhällen där såväl fiske som sjöfart, varvsrörelse och i viss mån jordbruk och boskapskötsel spelat en avgörande roll för ortens gestaltning och bebyggelsens prägel. Betydelsefulla komponenter i miljön är gatunätet, bebyggelsestrukturen, kyrkan, kvarnen, merparten av de äldre, enskilda husen samt hamnområdet." Stora delar av planområdet ingår i det kulturhistoriskt intressanta bebyggelseområde som avgränsats i kulturminnesvårdsprogrammet.

I områdesplan för Viken, vilken antagits av kommunfullmäktige den 17 maj 1984 anges följande målsättning för det kulturhistoriskt intressanta området: "att bebyggelsemiljön ska bevaras och att även i övrigt stor hänsyn ska visas de kulturhistoriska aspekterna. De gamla kvartersformerna, gatusträckningarna och gatubredderna ska så vitt möjligt bevaras och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt utformningen av beläggning, belysning, hägnader mm, så att miljön i sin helhet skyddas från förändringar som förvanskar dess kulturhistoriska värde. Även de enskilda husen med betydelse för miljön ska bevaras och vid nödvändiga ombyggnader ges en utformning som helt överensstämmer med kulturhistoriska miljökrav. Om nybebyggelse blir aktuell, ska denna i skala och detaljutformning underordnas och anpassas till den traditionella bebyggelsebilden." Denna målsättning

avses genomföras genom att gamla Viken förklaras skyddsvärt enligt 38 § första stycket i byggnadsstadgan samt genom utformningen av stadsplanerna i området. Enligt områdesplanen bör stadsplanerna bl a förhindra sådan förtätning som påverkar miljön negativt samt framkalla stor hänsyn till den traditionella byggnadsutformningen vid ombyggnad och eventuell nybyggnad. Önskemål beträffande biltrafik och parkering bör underordnas de kulturhistoriska miljökraven.

På initiativ av bl a Föreningen Vikens Kulturminnen genomfördes 1967-69, under ledning av dåvarande landsantikvarien Evald Gustafsson, en inventering av den äldre bebyggelsen i Viken publicerad i en särskild skrift "VIKEN - äldre bebyggelse och miljö". Den värdefulla bebyggelsen klassificerades där i två grupper "byggnad av större kulturhistoriskt intresse och med betydelse för miljön" samt "byggnad av kulturhistoriskt intresse och/eller betydelse för miljön".

Under mark dolda fasta fornlämningar kan finnas inom planområdet. Sådana fornlämningar är skyddade jämlikt lag av den 12 juni 1942 om fornminnen och får ej utan tillstånd utgrävas, rubbas, överhöljas eller på annat sätt förändras eller borttagas. Alla grävnings- och schaktningsarbeten ska ske under antikvarisk kontroll.

PLANFÖRSLAGETS INNEHÅLL OCH UTFORMNING

Planförslaget syftar främst till att klarlägga och skydda ovannämnda kulturhistoriska intressen, vilket i princip innebär att stora delar av den befintliga bebyggelsen, befintliga gatusträckningar och gatubredder, vegetation, hägnader mm bör bevaras. Härutöver planlägges Vikens hamn så att omfattning av och förutsättningar för olika verksamheter i anslutning till hamnen fastlägges.

Inom det bevaringsvärda bebyggelseområdet föreslås kvartersavgränsningar, byggnadsrätter och användningssätt utformas så att de står i överensstämmelse med befintliga förhållanden. I ex föreslås tillåtet våningsantal sänkas, så att högst envåningshus med inredd vind får uppföras istället för tvåvåningsbebyggelse, vilket gällande stadsplan möjliggör inom större delen av planområdet. Vidare utlägges relativt omfattande sk prick- och korsprickzoner, dvs områden som ej resp endast undantagsvis får byggas, för att förhindra att värdefulla utblickar, byggnader eller fasader förbygges eller att avstyckningar och bebyggelseförtätningar sker i strid med de kulturhistoriska intressena. Viss begränsad nybebyggelse i kv Skeppet föreslås emellertid tillåtas inom det bevaringsvärda bebyggelseområdet utan att den värdefulla miljön därigenom bedömes förvanskas.

De byggnader som i den ovannämnda bebyggelseinventeringen bedömdes vara av störst värde, dvs "byggnad av större kulturhistoriskt intresse och med betydelse för miljön", föreslås skyddas särskilt genom att de erhåller q-beteckning. . Då främst Bygatan och Skepparegatan utgör samlade särskilt värdefulla miljöer bedömes det vara angeläget att skydda ett större antal äldre hus utmed dessa. Därför föreslås även vissa byggnader som i bebyggelseinventeringen betecknats såsom "byggnad av kulturhistoriskt intresse och/eller betydelse för miljön" skyddas med q-beteckning. Om- och tillbyggnad samt underhåll av q-betecknad byggnad ska prövas särskilt noga för att säkerställa skyddet av de kulturhistoriska värdena.

Utöver föreslagen q-märkning av vissa värdefulla byggnader har hela det kulturhistoriskt intressanta området markerats på plankartorna. Inom detta område bör stor uppmärksamhet ägnas utformningen av såväl kvarters-, gatu- och parkmark som byggnader. Härvid torde de råd och anvisningar som lämnas i bebyggelseinventeringen, se bilaga, kunna tas som utgångspunkt för framtida åtgärder. Utöver vården av de värdefullaste, q-märkta, husen bör särskild omsorg även ägnas de byggnader som i bebyggelseinventeringen betecknats såsom "byggnad av kulturhistoriskt intresse och/eller betydelse för miljön".

De skyddsvärda miljöerna i gamla Viken innehåller en mångfald olika element som i samverkan ger det miljömässiga värdet. Hit kan bl a räknas bebyggelsens volym, proportioner, takfall, fasadutformning och allmänna karaktär samt rumsbildningen hos gator och gränder, markbehandling, hägnader och belysning. Stor omsorg bör även ägnas utformning av byggnadsdetaljer i fasad- och takbeklädnader samt färgsättning, fönster, dörrar, portar, skorstenar etc så att den överensstämmer med den lokala hantverkstraditionen. De delar av bebyggelsen och kvartersmarken som är synliga från gatu- eller parkmark bör behandlas med särskild aktsamhet, så att miljön i sin helhet skyddas. I ex bör vindskupor ej uppföras i sådana lägen att det kan inverka menligt på gatubilden. Även nybebyggelse inom det bevaringsvärda området bör underordnas den lokala byggnadstraditionen betr placement, skala, fasadutformning, materialval, färgsättning o dyl. Vid byggnads- och markarbeten bör såväl alltför moderna utföranden som romantiseringar undvikas till förmån för den enkel- och måttfullhet som kännetecknar den lokala byggnadstraditionen.

Merparten av bebyggelsen norr om hamnen och all bebyggelse öster därom reserveras i enlighet med befintligt utnyttjande för bostadsändamål. Mindre lokaler för kontor, handel eller hantverk föreslås dock få anordnas där så prövas lämpligt med hänsyn till den kulturhistoriska miljön och angränsande bostadsbebyggelse. De fastigheter i kv Slupen, Jakten och Skeppet som i dag inrymmer bageri, frisörsalonger respektive restaurang reserveras för handel, vilket får kombineras med bostäder. Den i kv Skonaren befintliga frikyrkobyggnaden reserveras för detta ändamål. På en fastighet i kv Skeppet finns i dag kontor och lagerlokaler för en byggnadsfirma. Fastigheten utlägges i enlighet med gällande plan för bostadsändamål i likhet med omgivande fastigheter i kvarteret.

Någon omfattande utvidgning av befintligt hamnområde bedöms enligt den av kommunfullmäktige antagna områdesplanen för Viken inte vara förenlig med kommunens målsättning att bevara gamla Vikens miljö. En sådan skulle nämligen föra med sig ökad biltrafik genom samhället samt ökade krav på båtuppläggningsplatser och parkeringsplatser på utfyllnader framför befintlig bebyggelse.

Hamnområdet avses i föreliggande planförslag få i stort sett samma omfattning som i dag. Således avgränsas det mot intilliggande bostadsbebyggelse på så sätt att befintlig gräsmatta söder om kv Skeppet föreslås bli parkmark och att en motsvarande parkremsa utlägges utmed kv Skonaren. Därmed garanteras de närboende att dessa ytor inte kommer att användas för hamnändamål. Parkremsan utefter kv Skonaren föreslås planteras med dubbla trädrader i likhet med befintliga förhållanden utefter kv Skeppet. Söder om kv Galeasen säkerställs ett bibehållande av befintlig buffertzonen mot hamnverksamheten genom utläggande av parkmark och av ett specialområde för stejleplatsen, som därmed endast får användas för nättorkning och

och därigenom ges vissa förutsättningar för ett bevarande.

Inom hamnområdet avses mark och vatten disponeras i stort sett som i dag. Väster om hamnbassängen ges sålunda byggnadsrätt för hamnändamål, omfattande de båda "kvarteren" med befintlig bebyggelse, där möjlighet ges att uppföra ytterligare någon fiskebod. Likaså utlägges ett "kvarter" kring befintliga byggnader nordost om bassängen, där ytterligare 5-10 bodar kan uppföras närmast Varvsgatan. Samtliga dessa tre byggnadszoner ligger inom hamnens äldre delar och ingår i det område som är av riksintresse ur kulturhistorisk synpunkt, varför hänsyn här till måste tas vid bebyggelsens utformning och vård. Varvet ges möjlighet för viss utbyggnad till samma höjd som nuvarande varvshall. Öster därom utlägges en byggnadszon med lägre byggnadshöjd, avsedd för varvet eller för båtklubbens ungdomsverksamhet i enlighet med de önskemål som framförts. Ehuru det i sen tid utfyllda varvsområdet inte bedömes ingå i den kulturhistoriskt skyddsvärda delen av gamla Viken bör givetvis även här rimlig hänsyn tas till den närbelägna riksintressanta bebyggelsemiljön.

Norr och nordost om varvet reserveras marken för båtuppläggning med plats för sammanlagt ca 90 båtar. De största och högsta båtarna placeras längst bort från bostadsbebyggelsen. Inom båtuppläggningssområdet närmast Varvsgatan regleras upplagshöjden så att största möjliga utblick bibehålles i de riktningar där inte varvsbyggnaderna redan skymmer. Med upplagshöjd avses höjd över mark till högsta del av upplagd båt eller av dess överbyggnad. Med hänsyn till att uppläggningssområdet närmast Varvsgatan förr utgjort en stejleplats bör viss kulturhistorisk hänsyn tas här till vad beträffar markbehandlingen. Således bör endast de stråk mellan upplagskvarteren som belastas av transportkranen asfalteras, medan resten av området bör ha gräsyta.

Parkering för hamnändamål kan både sommartid och vintertid ske på hamnplanen, där 50-60 platser kan utnyttjas. Därutöver kan under båda säsongerna besökare till hamnen delvis utnyttja ca 30 närbelägna platser på gatumark. Här till kan minst 60 platser åstadkommas sommartid inom uppläggningssområdena för båtar. Då nuvarande antal båtplatser i hamnen enligt olika förslag från hamnstyrelsen kan komma att ökas till 220-240, täcker dessa parkeringsplatser sammanlagt ett behov som motsvarar mellan hälften och två tredjedelar av antalet kajplatser.

Söder om det utfyllda området kring varvet föreslås möjligheter skapas för en begränsad utflyttning av strandskoningen. Längst i öster ger detta utrymme för en ny slip avsedd för jolleseglarna, som under seglingssäsongen kan ha sina båtar upplagda omedelbart innanför denna slip i god kontakt med ett eventuellt klubbhus intill varvsbyggnaderna. Längst i väster ger utflyttningen av strandskoningen möjlighet att även med bil nå fram till förtöjningsplatserna utefter hamnens östra pirarm. Därmed kan riskabla och störande passager över varvets utomhusarbetsområde undvikas.

Vid hamninloppet har ett relativt omfattande vattenområde utlagts för hamnändamål med avsikt att skapa möjlighet att förlänga den västra pirarmen och/eller bygga en friliggande vågbrytare. Därigenom skulle inloppet bättre skyddas för vågrörelser och för den igensandning som regelbundet kräver muddring i och kring inseglingstrännan.

TRAFIK OCH TEKNISK FÖRSÖRJNING

Områdets gatunät följer helt befintliga förhållanden. Bygatan ingår i gamla Vikens huvudvägnät. Enligt en trafikutredning för gamla Viken uppgick trafiken på Bygatan väster och öster om Möllarevägen under våren 1982 till ca 1.900 respektive 700 fordon per dygn. 1990 bedömes trafiken under vinterhalvåret ha ökat till ca 2.100 fordon per dygn väster om Möllarevägen. Under förutsättning att ny väg 111 byggs öster om samhället antas trafikmängden på Bygatan öster om Möllarevägen minska till 500 fordon per dygn. Sommartid beräknas trafikmängderna vara ungefär 50 % högre. I trafikutredningen bedöms trafikbelastningen på övriga gator förändras tämligen måttligt, och gatunätet anses kunna fungera väl. Där bilar och oskyddade trafikanter blandas på gatorna, bör biltrafiken så långt möjligt begränsas samt säkerhets- och trafikmiljöförbättrande åtgärder vidtagas i samband med detaljplanering och detaljutformning av gaturummet. Utmed Bygatan kan vissa framkomlighets- och säkerhetsproblem uppstå, varför en begränsning av parkeringen utmed gatan bör övervägas.

Med hänsyn till de kulturhistoriska intressena föreslås de äldre gatusträckningarna och gatubredderna bibehållas. De i gällande stadsplan fastställda breddningarna och uträtningarna främst utmed Bygatan och Kaptensgatan föreslås således upphävas. Vid anläggningsarbeten bör gatumiljön uppmärksammas så att gatubeläggning, belysning o dyl ges en omsorgsfull utformning. Detta gäller särskilt för Bygatan, Skepparegatan och Böösa backe. För att något förbättra framkomligheten till Vikens hamn föreslås i enlighet med av kommunfullmäktige antaget planförslag för kv Eken m fl att Bygatan vidgas något mot norr mellan Möllarevägen och Böösa backe. I backens södra del bör en bearbetning av markbehandlingen ske för att erhålla en entydigare trafikföring och skyddade ytor för gående. Karaktären av hamntorg bör här bibehållas även på föreslagen parkmark väster om kv Skeppet, varför gränser mellan bil- och gångtrafik bör markeras genom skillnader i hårda markbeläggningar.

För att säkerställa att bostadsbebyggelsen och de smala gatorna väster och öster om hamnen ej belastas med biltrafik till och från denna utlägges Strandlyckevägen öster om Martin Påls guda och Strandridarevägen mellan Niagarabäcken och Sjögatan såsom parkmark. Härigenom kan biltrafik utestängas från dessa gatupartier. Gatorna avses dock bibehållas för gång- och cykeltrafik. Väster om hamnen avses viss trafik med mycket långa fordon tillåtas passera över parkmark och stejleplats utmed ett stråk som markerats särskilt på plankartan. Likaså föreslås tillfart till en bostadsfastighet i kv Galeasen och några i kv Sjöjungfrun få ske över parkmark i enlighet med illustration på plankartan. Vintertid kan Strandridaregatans sträcka mellan bäcken och Sjögatan upplåtas för biltrafik med tanke på de problem som då ofta uppstår med isbildning på Sjögatan.

Parkering på gatumark föreslås liksom i dag anordnas i Böösa backes södra del samt vid Varvsgatan. Härutöver föreslås parkering inom hamnområdet, vilket beskrivs ovan samman med områdets utformning.

El- och vattenförsörjning samt avloppsanslutning erhålles genom utnyttjande av befintliga ledningsnät. Särskilda områden utlägges för två befintliga transformatorstationer nordväst och nordost om hamnbassängen.

PLANARBETE OCH SAMRÅD

Grundkartan är upprättad 1969 av Kjessler & Mannerstråle AB i Helsingborg samt reviderad i september 1986 och februari 1987 av lantmäteriet, Tekniska enheten i Malmöhus län. Koordinatsystem i plan och höjd: 5 gon W 1938 respektive RH 00, mätklass II.

Planförslaget har utarbetats under ledning av kommunstyrelsens planeringsutskott och byggnadsnämnden. Hamnområdet har utformats i samarbete med hamnstyrelsen och gatukontoret. Under planarbetets gång har samråd hållits med länsstyrelsen och vägförvaltningen. Samrådsmöte med berörda fastighetsägare och intresseorganisationer i Viken har hållits den 24 november 1986 och den 18 februari 1987. Särskilda yttranden eller skrivelser har därefter inkommit från kulturnämnden och enskilda fastighetsägare och intresseorganisationer.

Som underlag för dessa samråd och yttranden har tjänat en planskiss som innehöll en relativt stor utvidgning av hamnområdet i strid med rekommendationerna i den av kommunfullmäktige antagna områdesplanen för Viken. Planskissen hade utarbetats för att kommunen trots dessa rekommendationer genom ett samrådsförfarande önskade pröva lämpligheten av en sådan utvidgning. En sådan eftertraktas nämligen livligt av företrädare för båtsporten och för varvsrörelsen, som gjort flera framställningar härom till kommunen. I planskissen redovisades en hamnutvidgning som bestod av en ca 50 meter bred utfyllnad avsedd för båtuppläggning och parkering samt en ny, mindre bassäng för ytterligare ca 40 båtar. I planskissen prövades även lämpligheten av att på lång sikt behålla någon form av verksamhet på en fastighet i kv Skeppet, där i dag en byggnadsfirma inryms, genom att där utlägga ett område för småindustriändamål.

Vid samrådsmötena med fastighetsägare och andra berörda samt i ett flertal senare inkomna skrivelser framfördes häftig kritik mot redovisad utfyllnad och utvidgning av hamnen. Det hävdades att en så omfattande förändring skulle förstöra den för Viken så betydelsefulla hamnmiljön och därmed hela byns karaktär. Denna inställning underströks kraftigt av företrädare för Föreningen Vikens Kulturminnen. Vidare förklarade sig många oroliga för den trafikökning en hamnutvidgning befarades medföra. De boende i planområdets östra del hävdade därutöver att deras bostadsmiljö allvarligt skulle försämrats, deras utsikt skymmas och deras fastighetsvärden sjunka. Andra röster höjdes vid mötena och i skrivelserna till försvar för en utbyggnad av hamnen, varvid framhölls att denna alltid utgjort en levande del av samhället och varit föremål för ständiga om- och utbyggnader i takt med tidernas förändrade krav. Denna inställning företrädades synnerligen markant av medlemmar i WBS och i föreningen Albatross. Dessa menade att redovisad utbyggnad inte tillräckligt tillgodosåg det stora intresse för båtsport som fanns i Viken och i samhället för övrigt, inte minst bland ungdomen. Vidare hävdades att en omfattande och dyrbar utfyllnad endast kunde motiveras med en betydligt större utökning av antalet båtplatser än den som redovisats i planskissen och att hamnbassängernas yta därför borde ökas väsentligt. Slutligen hävdades att en utbyggnad av hamnen inte skulle medföra någon ökning av biltrafiken och parkeringsbehovet eller endast en marginell sådan. Vad beträffar övriga delar av planskissen framförde en representant för Föreningen Vikens Kulturminnen önskemål om fler q-märkningar, bl a av byggnadsfirmans byggnader i kv Skeppet, eftersom dessa ingått i en tidigare varvsrörelse. Ägaren till nämnda fastighet önskade inte att tomtens skulle reserveras för nuvarande användningssätt utan önskade ha möjlighet att i framtiden

bebygga den med ett bostadshus. De boende i kvarteren mellan Niagaravägen och Strandridarevägen önskade att den sistnämnda sommartid skulle avstängas för biltrafik mellan Sjögatan och Niagarabäcken för att slippa genomfartstrafik till hamnen. Vintertid borde den dock hållas öppen, eftersom Sjögatans branta backe då ofta är svår att forcera med bil.

Vägverket begärde att den allmänna gatumarken i Böösa backe i söder skulle avslutas med en vändplats men hade i övrigt intet att erinra. Länsstyrelsen tar i sitt yttrande efter ingående prövning ställning till redovisad utbyggnad av hamnen och finner att den skulle försvaga den kontakt mellan bebyggelsen och havet som tillhör ett av de väsentligaste miljöelementen i fiskeläget. Detta vore ur kulturhistorisk synpunkt olyckligt. Med tanke på att Viken är av riksintresse ur kulturhistorisk synpunkt såsom ett av länets bäst bevarade fiskelägen från äldre tid bör därför ej en utbyggnad av hamnen komma i fråga annat än såsom smärre justeringar av nuvarande hamnområde. Även inom detta bör viss hänsyn tas till kulturvårdsaspekterna. Således bör nuvarande enkla markyta bibehållas för uppläggningsplatserna nordost om varvet. Även varvsområdet bör innefattas av den skraffering på plankartan som markerar att kulturhistoriska miljöhänsyn skall iakttas vid om- eller nybyggnad. Vidare bör q-beteckning införas på ett uthus i kv Laxen. Slutligen påpekas i länsstyrelsens samrådsyttrande vikten av att Niagarabäckens omgivning utlägges såsom parkmark i samma omfattning som i gällande plan och att kommunen löser in parkmarken och ställer den i ordning, så att den kan användas av gående för passage utmed bäcken. Kulturnämnden anser att en utbyggnad av hamnområdet är olämplig med hänsyn till den kulturhistoriskt värdefulla miljön. Vidare önskas q-märkning av de gamla varvsladorna i kv Skeppet och av en kaptensgård väster därom i samma kvarter.

Med anledning av länsstyrelsens, kulturnämndens och många fastighetsägares och andra berörda kritiska inställning till en omfattande hamnutbyggnad har det ej bedömts rimligt att möjliggöra en sådan i planförslaget. Den skraffering på plankartan som visar var uppmärksamhet fordras med hänsyn till bebyggelsens och markens kulturhistoriska värde har utvidgats att omfatta hamnområdet närmast Varvgatan i enlighet med länsstyrelsens önskemål. Dock innefattas inte varvsområdet av denna markering, då marken här på grund av sin ringa ålder ej har något eget kulturhistoriskt värde. Dock understrykes i beskrivningen vikten av att även utanför det kulturhistoriskt intressanta området ta hänsyn till detsamma. Länsstyrelsens önskemål om ytterligare q-märkning i kv Laxen har tillgodosetts, men ej kulturnämndens i kv Skeppet. När det gäller de så kallade varvsladorna är deras kulturhistoriska värde nämligen svårbedömbart efter genomförda ombyggnader. Vidare är en q-märkning av dem ogenomförbar utan kommunal inlösen, då fastighetsägaren med stöd av sin rätt i gällande plan vill bebygga tomten med ett bostadshus. När det gäller kaptensgården i samma kvarter ger inte den inventering som föreningen Vikens Kulturminnen låtit utföra någon grund för att just denna byggnad skulle lyftas fram i klass med de byggnader som med stöd av samma utredning utmärkts med q. Parkmarken kring Niagarabäcken avgränsas på sträckan närmast Niagaravägen i huvudsak såsom i gällande plan. Passage är här endast möjlig på bäckens södra sida. I avsnittet närmast Strandridarevägen föreslås parkmarken i söder begränsas av befintlig hägnad i gräns mot hävdad tomt, vilket ger möjlighet till fortsatt passage utmed denna sida av bäcken. Norr om bäcken har här parkmarken i gällande plan

föreslagits minskas så att endast en smal remsa park återstår utmed bäcken. Norr om denna har den såsom odlad trädgård ianspråkstagna slänten tillförts kv. Laxen. Fastighetsägarnas synpunkter beträffande säsongmässig begränsning av biltrafiken på Strandridarevägen mellan Sjögatan och Niagarabäcken har tillgodosetts i planförslaget så långt det däri är möjligt och kommer att följas upp genom lokala trafikföreskrifter.

Det 1987.04.10 upprättade planförslaget har varit utställt för granskning under tiden 1987.04.30 - 1987.05.21. Med anledning av de yttranden som inkommit har en mindre revidering skett. Byggnadszonen där uthus o dyl får uppföras om så prövas lämpligt har utvidgats inom fastigheterna Laxen 10, 13 och 18. I övrigt har de inkomna yttrandena ej föranlett någon revidering av planförslaget.

Lund 1987.04.10		Reviderat 1987.05.26
<i>Stefan Romare</i>	<i>Hans Folkesson</i>	<i>Stefan Romare</i>
Stefan Romare	Hans Folkesson	Stefan Romare
Arkitekter SAR		Arkitekter SAR

Tillhör kommunfullmäktiges i Höganäs beslut av den
25/6 1987 § 85 betygat
i tjänsten:
[Signature]
Kom. fullm. sekr.

BILAGA 1

Utdrag ur "VIKEN, äldre bebyggelse och miljö" av Gabrielle Jeansson och Renée Valeri i samarbete med Evald Gustavsson och Nanna Hermansson, Lund 1972, sid. 64-71.

VÅRDEN AV HUS OCH MILJÖ

Stadsplan och gaturum

Den nu gällande stadsplanen för Vikens äldre delar innebär att gatubreddningar och avskärningar av kvartershörn skulle genomföras, framför allt längs den tidigare genomfartsleden, nuvarande Bygatan. Åtskilliga byggnader befinner sig sålunda delvis på gatumark. Då genomfartstrafiken nu går utanför den äldre delen av samhället har en revidering av stadsplanen aktualiserats. I det stadsplanearbete som pågår uppmärksammas miljöaspekterna och ställs i relation till problem som sammanhänger med den starkt ökade privatbilismen, t.ex. hamnens tillgänglighet för bilar och behovet av parkeringsutrymmen. Olika trafikreglerande åtgärder övervägs.

Med hänsyn till den attraktionskraft som den gamla delen av samhället visat sig ha bör denna del i sin helhet reserveras som bostadsområde. Vid Bygatans mellersta del, som länge haft karaktär av "kommersiellt centrum" för byn, bör köpenskapen bestå i sådan begränsad omfattning att bebyggelsebildens inte ändras. Parkeringsplatser bör kunna anvisas på bekvämt gångavstånd i området nordöst om Bygatan. Möjligheterna att med bil nå hamnen via Möllaregatan och Böösa backe bör kunna bestå under förutsättning att inga ingrepp görs i kv Jakten. För den söderifrån kommande trafiken till hamnen är dock en utbyggnad av Varvsgatan-Strandridarevägen ett bättre alternativ än att leda trafiken på de gamla gatorna. Utbygges strandvägen bör dock tillses att vägen dimensioneras till byns fina skala att den blir kraftigt hastighetsbegränsad och att tillräckligt med övergångsställen anordnas, så att de boende inte förlorar kontakten med stranden. En väsentlig fråga är också om parkeringsytor kan finnas inom hamnområdet.

Om planeringen sker efter sådana principer bör det vara möjligt att anpassa stadsplanen till befintliga kvartersformer och gatusträckningar, vilka som ovan framhållits har stort kulturhistoriskt värde. Ett obehindrat "strövande" med bil och parkering i smågatorna bör förhindras. Härvid torde frågan om gatubeläggningen spela stor roll. De smala gatorna står i harmonisk förhållande till den låga bebyggelsen men intrycket störs av de släta asfaltbeläggningarna. Från kulturminnesvårdens synpunkt är det önskvärt att miljömåssigt särskilt viktiga gatupartier belägges med kullersten. Förbindelsen mellan husvägg och gata bör utföras med svagt sluttande "stenor" intill husfoten och med rännsten utan kantstensmarkering. Frågan om en sådan restaurering av gaturummen bör prövas närmare. Möjligheterna att vidta dylika åtgärder som statskommunalt beredskapsarbete bör undersökas.

Hänsyn till miljön kräver att stadsplanens bestämmelser anpassas till den traditionella bebyggelsen vad gäller hushöjd och takvinkel. På enstaka känsliga punkter har tidigare nybyggnad eller kraftig ombyggnad skett utan att miljöfaktorn beaktats. En restaurering av gatubilden bör på sådana ställen eftersträvas (ex. tvåvåningshuset från 1940-talet på tomt nr 3 i kv Slupen).

Vidare bör uppmärksammas, att vissa äldre byggnader har fasaden indragen från gatulinjen. Den sålunda bildade förgårdsmarken är i regel planterad och avgränsad mot gatan genom en källmur med rundade stenar. Det samspel

mellan byggnader och grönska som därmed erhållits är karakteristiskt för Viken och bör bevaras. Dessa förgårdar bör sålunda inte anges som byggnadsmark. De typiska kallmurarna bör vårdas och inte ersättas av fogade huggstensmurar eller cementbarriärer.

En viktig fråga är också gaturummens möblering med skyltar (bl. a. trafikskyltar) och belysningsanordningar. Storleken av skyltarna bör anpassas till gatans intima mått. Vid uppsättningen av stolpar för skyltar och belysning måste tillses att vackra husfasader inte onödigtvis störes. Lyktstolpar som anknyter till gammal modell samt glödljusbelysning bör finnas i de gatupartier som bäst bevarat sin ålderdomliga prägel.

Byggnaderna

En byggnad som har kulturhistoriskt intresse och miljövärde bör behandlas med hänsynstagande till olika detaljer, vilka tillsammans ger byggnaden dess karaktär. Från kulturminnesvårdens synpunkt är det i första hand viktigt att exteriörens gamla prägel bevaras. Invändigt bör det vara möjligt - och med tanke på husets fortbestånd angeläget - att modernisering genomföres, omfattande isolering, utrustning med modern köksstandard, installation av centralvärme och sanitära anläggningar.

Exteriört är det av betydelse att byggnadens proportioner, vägghöjd, takfallslinje, fönsterindelning och fönsterstorlek behålles. Skorstenen är en väsentlig detalj på en äldre byggnad. Tyvärr har skorstenar i vissa fall tagits bort då nytt värmesystem installerats. Även om skorstenen från praktisk synpunkt är obehövlig bör den bibehållas eller göras som "attrapp" för att byggnaden inte skall förlora sin genuina uppsyn. Rätt skorsten på det stora flertalet Vikenhus är den för 1800-talets byggnadsskick typiska kragade tegelskorstenen som är relativt smal och antingen vittad eller med det fogstrukna teglet synligt. De ganska breda skorstenar med sluttande sidor utan överkrängning som nymurats på åtskilliga renoverade hus under senare år är ej lämpliga för den ifrågavarande bebyggelsen.

Ännu i början av 1900-talet dominerade halmtaken i Viken, men under de följande årtiondena utbyttes flertalet av dessa mot hårda tak. Under de senaste åren har en rad hus försetts med vällagda vasstak i samband med restaureringar. Vid kommande restaureringar bör uppmärksammas hurvida huset har sådan ålder och karaktär att stråtak är lämpligt. Ett antal byggnader från 1800-talets mitt och senare hälft torde från början försetts med tegel- eller papptak.

Vad beträffar gatufasadernas fönster bör ursprunglig storlek och spröjsindelning behållas eller restaureras. En viktig miljöfaktor är dörrarnas utseende. I Viken finns i gatufasaderna ännu ett flertal fina 1800-talsdörrar av döbattangtyp med speglar som ofta är rikt profilerade eller dekorerade. Dörröppningen har varlignis också ett smalt spröjsindelat överljusfönster. Dessa dörrar bör bevaras eller kopieras i de fall ett utbyte är nödvändigt. Påpekas bör att de är avsedda för oljemålning. Ålderdomligare dörrar med brädklädsel är lämpliga endast i de fall då huset har en byggnadstid som ger stilmässig motivering för en sådan typ. Den "smidesjärnaromantik" som ibland blommar på dylika dörrar i renoverade äldre hus är från kulturhistorisk synpunkt beklaglig.

För vägghöjdens avfärgning bör plastbundna färger inte användas, då dessa dels medför svåra underhållsproblem (dålig fuktgenomsläpplighet och dåligt underlag för följande om målning), dels ger en "döda" och tråkig yta. Färg-

målning är att föredra på äldre byggnader, eftersom den är laserande och ger en vacker, "levande" ytverkan. Med lämpligt putsunderlag och rätt applicerad med upprepade tunna strykningar blir den även hållbar.

Vid restaurering av en byggnad med korsvirkesstomme som dolts av puts eller träpanel är det viktigt att undersöka huruvida timran ursprungligen varit synlig. I regel kan detta lätt konstateras genom iakttagelse av färgrester på timret. Korsvirke, som inte varit avsett att synas, bör inte friläggas. Framtagningen bör också ses i relation till byggnadens karaktär för övrigt; har t. ex. huset i mitten av 1800-talet fått vackra och tidstypiska dörrar och andra detaljer i kombination med slätputs bör den dominerande 1800-talskaraktären bevaras. Direkt olämpligt ur miljösynpunkt är "falskt" korsvirke i form av bräder som anbringats i vägglivet på en tegelmur eller målats på.

Innan en byggnad restaureras är det alltid värdefullt med viss undersökning av det tidigare utseendet. Väsentliga anvisningar för restaureringsarbetet kan därvid erhållas, t. ex. beträffande färgsättningen av fasad och snickerier. Kunskapen om husets tidigare historia och om äldre byggnadsskick överhuvudtaget är en god grund för byggnadsvård och restaurering. Vissa ombyggnader torde ha gjorts med ambition att "återställa" huset i ett "ålderdomligt" skick, utan att man klarlagt vad som bör gälla för just detta hus och vad som är kännetecknande för byggtraditionerna i just denna ort eller bygd. I kombination med viss lättsinnighet vad beträffar färger och material kan en sådan ambition ge resultat som från kulturhistoriska synpunkter inte är särskilt lyckade.

Önskvärt är att samråd sker med landsantikvarien eller annan kulturhistoriker av facket vid kommande restaureringar av kulturhistoriskt intressanta byggnader i Viken. Frågor rörande tak- och väggmaterial, dörrar och fönster, färgval m.m. kan därvid diskuteras på platsen, helst innan kostnader nedlagts på förslagsritningar. Har samråd ej ägt rum bör byggnadsnämnden inhämta landsantikvariens yttrande över förslaget.

Tillhör länsstyrelsens i Malmöhus län
beslut 1988-03-08

Lars Renfors

Erik Eklund